

Duben 2013

e-fekt

<http://www.sps-fekt.cz/efekt>

**PALAČÁK VČERA
A DNES**

**(NE)ROZHOVOR S
DOC. BLAŽKEM**

**ČO SA STAVIA ZA
PODNIKATEĽKOU**

Studenti pro studenty

Časopis studentů Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně

Neradi šustíte
papírem?

Chcete si přečíst váš e-fekt online?

Teď můžete! S pomocí systému Publero máte možnost číst noviny a časopisy v elektronické podobě. Nemusíte už stát ve frontě u trafiky, vaše oblíbené čtení je na dosah kliknutí.

Přečtěte si časopis na www.publero.com

Publero.com

Úvodní slovo

Pomalou se blíží zkouškové a s ním přichází i poslední e-fekt toho semestru.

Když jsme se vás ptali, koho máme oslovit pro rozhovor, odezva byla nad očekávání velká. Hlasovalo přes sto člověků, děkujeme! Výsledek jsme, pravda, úplně nečekali, nicméně více než osmdesát z vás hlasovalo pro doc. Blažka, který tak na celé čáře zvítězil. Druhý skončil doc. Liedermann (38) a třetí doc. Sedláček (22).

Oslovili jsme tedy doc. Blažka, který s klasickým rozhovorem bohužel nesouhlasil, ale svolil k zapsání jeho asi dvouhodinového povídání, které přinášíme na str. 20.

Zároveň je zavedena jedna novinka – jednotlivá čísla časopisu najdete na webu Publero.com.

Martin Žák

Testování kvality
jídla v menze

Obsah

e-fekt zprávy	4
Jak to vidí absolvent	5
Ze světa techniky	6
Erasmus	8
Jak to chodí ve světě	9
Kdo jsou SPS?	9
Čo sa stavia za podnikateľkou?	10
Coursera	12
Historie PPV	14
Hudba z FEKTu	17
Rozsypané glukometry	18
(Ne)rozhovor s doc. Blažkem	20
Lasergame	23
Dívka e-fektu	24
Důležitá data	27
Sudoku	27

Web: <http://sps-fekt.cz/efekt>

E-mail: efekt@sps-fekt.cz

Ročník 8./číslo 2.

Náklad: 1500 ks

PDF verze časopisu:

Časopis studentů Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně

Šéfredaktor: Martin Žák

Grafika a sazba: Michal Talába

Spolupracovali: Tomáš Mejzlík, Lucie Jurčová, Filip Novotný, Dan Janík, Petr Jarchovský, Vojta VB, Amir Hoss Mamaghani a Hanka Mlatecová

Výroční zpráva FEKT za rok 2012

Na webu fakulty byla zveřejněna výroční zpráva FEKT za rok 2012. Výroční zpráva je asi 100stránkový dokument, který zhodnocuje předešlý rok z pohledu FEKTu. Vypichuje důležité události a informuje o výsledcích ústavů, o studentských aktivitách, vnějších vztazích atd. V roce 2012 se mezi nejdůležitějšími událostmi objevilo:

Dokončení výstavby komplexu T12, příprava žádosti evropského projektu na rekonstrukci T8, akreditace Audio inženýrství a náběh oboru Angličtina v elektrotechnice. Kompletní zprávu najdete zde:

<http://www.feec.vutbr.cz/dokumenty/vyrzpravy/>

T12 oficiálně na adrese Technická 12

Zažitý název Technická 12 pro novou stavbu, do které se přestěhovala polovina ústavů fakulty, vlastně nebyl dlouhou dobu oprávněný. Oficiální adresa byla Koleční 5 a pozemky, na kterých je budova vystavěna, sousedily s ulicí Koleční a kouskem silnice, který neměl ani název a vedl z konce Technické a Koleční směrem ke stadiónu CESY. Tento kousek silnice byl v územním plánu formálně připojen k ulici Technické a pak už nic nebránilo schválení oficiálního názvu Technická T12. Oficiální adresa nového objektu je:

Technická 3082/12
616 00 Brno

Pravidla provozu parkovacího domu u T12

Parkování okolo budov fakulty je komplikované. Je to z důvodu rozdílných vlastníků jednotlivých parkovišť. Podzemní parkoviště při T10 je fakulty a je určeno jen pro zaměstnance. Parkoviště mezi T10 a T12 patří taktéž fakultě a je rovněž pouze pro zaměstnance. Parkoviště před T12 už je VUT (dělicí čarou mezi pozemky VUT a FEKT je chodník), a má ho tedy ve správě dispečink VUT. Nadzemní plocha je určena studentům a zaměstnancům a podzemní

opět pouze zaměstnancům. K provozu parkovacího domu při objektu T12 vydal kvestor směrnicí č. 2/2013 a následně materiál konkretizující některé aspekty provozu parkoviště a parkovacího domu. Z dokumentů plyne hlavně nutnost ke každému pípnutí příjezdu pípnout i odjezd. Systém totiž monitoruje počet volných parkovacích míst. Případné dotazy a problémy s parkováním před T12 směřujte na dispečink VUT.

Běh na 53

Sportovně zábavnou aktivitou nesoucí název Běh na 53 se Studenti pro studenty snaží hlavně FEKTákům poškádlit soutěživého ducha a zapřáhnout svaly dolní poloviny inženýrského těla. Akce proběhne 24. 4. 2013 před budovou Technická 12. Program bude připraven od 14:00 do 17:00 a soutěžit se bude v kategoriích jednotlivci, štafety a VIP štafety. Večer se můžete těšit na ještě víc odlehčenou atmosféru v klubu YACHT a pokračování „běhací“ soutěže tentokrát už na autobus s číslem 99.

Setkání s vedením FEKT

Vedení FEKTu je otevřeně diskutuji se studenty a vy sami se o tom můžete přesvědčit 23. 4. 2013 v Aule na T10. Pokud vás zajímá něco, co se týká fakulty, vyučovacího systému, technického zázemí nebo se jen chcete podívat a poslechnout si „šéfy“ vaší fakulty, neváhejte a dorazte. Připomínky, dotazy nebo návrhy na zlepšení mohou být rozličného charakteru – od studijního řádu přes stipendia, hodnocení předmětů v IS až po rekonstrukce budov...

Kvíčala rezignoval na funkci prorektora

Člověk, jehož jméno pravděpodobně nebudete znát, ale který má dost velký vliv na celé VUT, rezignoval. Je jím prorektor pro vnější vztahy a zároveň profesor na Fakultě výtvarných umění pan Kvíčala. Mezi své hlavní počiny řadí galerii VUT v galerii Myšína (Myší díra – podchod mezi Vaňkovkou a hlavním nádražím) a pokus o sjednocení vizuálních stylů fakult. Jeho nástupce se na místě pravděpodobně moc neohřeje, neboť v říjnu jsou nové volby rektora a ten si k sobě vybere prorektory a kvestora podle svého uvážení. Zatím není rozhodnuto o novém prorektorovi, ale jedním z pěti navrhovaných je i profesor Raida z URELU. Studentský

Jak to vidí absolvent

Už je to pár neděl, co se za mnou pomyslně zabouchly dveře akademické půdy. Víc než rok pracuji, a tak se dá říct, že je čas na bilanci o tom, co mi škola dala/ vzala a jestli bych se třeba znovu rozhodla jít na vysokou.

Když jsem se po střední škole rozhodovala co dál, vysoká byla jasná volba. Práce rukama mi nevádí, ale v hlavě snad taky něco mám, tak proč to nezkusit, řekla jsem si. Pamatuju si, jako by to bylo včera, jak jsme přijeli se spolubydlíci do Brna o den dřív, abychom si prošli trasu do školy a nemuseli první den bloudit. Spousty očekávání a představ, jaké to asi bude. Ale prvním dojmem byl pro mě tak trochu šok. Žádný třídní učitel, který by Vás první den přivítal a všechno Vám vysvětlil jako na střední. Prostě se o Vás nikdo nestará. Na intranetu máte rozvrh hodin a žádné informace o tom, co a jak. Chceš tady studovat? No tak se snaž a informace vyhledávej sám. Pokud jsi je nenašel, máš ještě studijní oddělení, ale snaž se sám. Nauč se, že tě v životě taky nikdo nebude vodit za ručičku a ukazovat ti: „Hele, tohle je sluníčko a tohle je chleba; a jestli máš hlad, můžeš se najíst a tohle jsou peníze, tak si něco kup“.

Z prvotního překvapení jsem se ale rychle vzpamatovala a na univerzitě se mi začalo líbit. Spousta nových lidí. Každý učitel tak trochu samorost a svéráz (*hlavně matikáři*) – spousta lidí to štválo a nechápali, že když budou dodržovat určitá (byť nepsaná) pravidla, nemají se čeho bát a je to vlastně velká legrace. Z fyziky mi pravda ze začátku šla hlava kolem. Naposledy jsem ji měla na střední ve druháku, ale díky semináři jsem vše zvládla a všechny zkoušky prvního semestru udělala napoprvé. To byl báječný pocit.

Čas na vysoké uteče hrozně rychle (alespoň mně utekl). Nejdřív je začátek a skoro nic na práci, ale než se člověk rozhlídne, už se mají odevzdávat protokoly a projekty a je konec semestru a zkouškové. Než se člověk nadechne, tak už stojí před komisí a obhajuje bakalářku a blekotá cosi o tenzometrech, protože to je otázka z měření. A na a než bys řekl švec, tak jsou tu promoce a to jsou hlavě řečeno. Upřímně řečeno jsem si mnohem víc užila a zapamatovala bakalářské státnice než tzv. „velké“ magisterské. Asi proto, že

byly první, a my tak konečně měli v rodině prvního vysokoškolsky vzdělaného člověka.

Ale vysoká škola není jen o studiu a učení. V rámci CESA se můžeme zapsat do jakéhokoliv sportu (pokud máte dostatečně rychlý Internet v době otevření zápisu). Já jsem se ke sportu dostala až na magisterském. Do té doby jsem tuto možnost opomíjela, ale pak jsem si řekla, že když to můžu mít skoro zadarmo, tak proč to nezkusit. A vřele doporučuju – člověk pozná zase jiné lidi, ne jen ty ze svého oboru. Nehledě na to, že pokud nemá dost jiných koníčků, tak je to parádní způsob, jak se odreagovat a protáhnout od počítače. Já jsem si vybrala capoeiru a rozhodně toho nelituju – byli jsme prima parta. Příště bych možná začala dřív :-)

A v neposlední řadě je vysoká škola o kamarádech, nových známých a všemožných akcích, ať už to jsou akce jako Ing. race, Stezka odvahy, Běh na 53, kterého se účastní i vedení fakulty, nebo jsou to spontánní společenské akce typu opékání párků na Palačáku, vodní dýmka v parku s kamarády, víkendové vaření na kolejších, slackline mezi stromy před fakultou, palačinková párty na privátě nebo třeba zelené pivo v Terči (budiž mu pěna lehká).

To všechno k vysoké škole prostě patří – spousta legrace s kamarády, probdělé noci nad protokoly, krušná rána po pařbě, učení na malé i větší testy a zkouškové, týmová práce nad projekty, pocit z dobře odvedené práce i pocit ze špatně odvedené práce.

Takže co mi vysoká dala? Naučila jsem se být otevřená novým věcem, naučila jsem se aktivně si shánět informace, získala cenné zkušenosti z nesčetných týmových prací. Snažili se mi do hlavy nacpat vědomosti, ale úspěšně jsem se ubránila, a tudíž ze mě regulačník nikdy nebude (pan profesor Vavřín si jistě oddychl). A také jsem našla spoustu nových známých, spřízněných i méně spřízněných duší. Také jsem byla členkou dobrovolné studentské organizace, což mi dalo mnoho cenných zkušeností. No a v neposlední řadě jsem prožila spoustu zážitků, které mi nikdo nevezme. Za sebe můžu říct, že vysoká škola mi dala nový pohled na svět – pro mě lepší, realističtější – a naučila mě větší samostatnosti.

Hanka Mlatecová

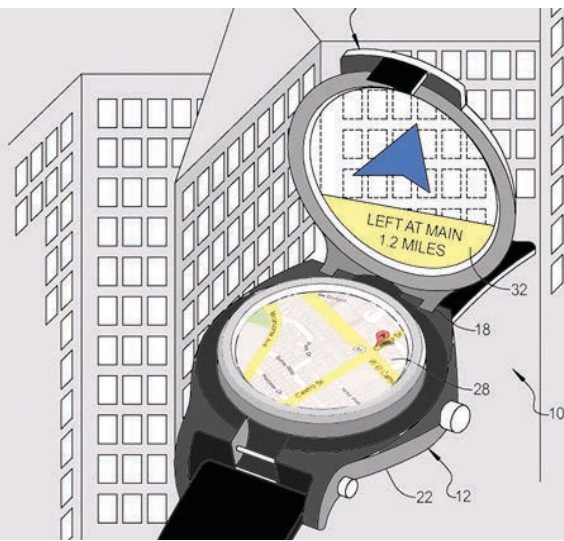
Ze světa techniky

Apple představil své **chytré hodinky**, Samsung ve snaze nenechat se zahanbit přišel s podobným nápadem. Google ale zásadně pokročil ve svém již dříve patentovaném projektu hodinek spolupracujících s telefonem. Za touto vychytávkou však stojí jiný tým než ten zodpovědný za Google Glass, podle prohlášení společnosti ale bude pro plnohodnotný život nutné vlastnit jak brýle, tak hodinky. Samotné hodinky mají mít poloprůhledný displej, kde zobrazí oznámení o nových zprávách, zmeškaných hovorech nebo novinkách ve Farmville. Displej je samozřejmě dotykový, ale navíc je i výklopný a má na sobě malou kameru, která v kombinaci s GPS modulem nabízí nepřeborné možnosti od zobrazení údajů z čárového kódu v obchodě přes popisky budov až po směrový ukazatel navigace. Zdá se, že Google se konkurence nebojí a má své trumpfy a ostré lokty – nedávno se na příklad zasadil o to, aby do švédštiny nepříbilo slovo „nevygúglovatelný“.

technet.idnes.cz, *Sborník Google*

Již brzy budeme mít **neviditelný plášť**. Aspoň fyzikové z Texasu to tvrdí. Jsou to dost odvážná slova vzhledem k tomu, že aktuální snahy vedly pouze ke skrytí předmětu v mikrovlnném spektru. Materiál sestávající z měděných pásků a polykarbonátu má schopnost neodrážet paprsky světla. Ve viditelném spektru se zatím daří skrývat pouze předměty silné asi jako lidský vlas, a to ještě za cenu toho, že světlo je do značné míry pohlcováno, takže daný předmět sice vidět není, je místo něj ale vidět mlha (přibližně jako v predátorovi). Vědci tvrdí, že vidí obrovské využití v nanotechnologiích, kdy bude možné nechat světlo prostupovat hmotou, zároveň ale tvrdí, že k zneviditelnění věcí v pravém slova smyslu již mnoho nechybí. Takticky ale nechtějí sdělit, kdy se jim to podaří. Neviditelný plášť vám ale údajně vyrobí klidně hned, budete-li se chtít schovat před někým, kdo na vás bude svítit mikrovlnkou.

cnn.com, *physics.org*

Jako SD karta je velký **dobíječ baterií pro mobily** nově představený firmou Devotec Industries. S rozměry 33 x 23 x 13 mm nemá Fuel Micro Charger problém ukrýt se v jakékoliv klíčenke, přitom do sebe dokázal ukrýt Li-Ion baterii s kapacitou 220 mAh, která by měla vašemu telefonu poskytnout několik dalších hodin v klidu nebo nějakých 20–30 minut hovoru. S tímto drobečkem tedy stihnete pokaždé informovat své přátele facebookovým příspěvkem o tom, že vám dochází baterie. Do telefonu tento „kanýstr“ pumpuje

energii micro-USB konektorem, iPhone však zatím podporován není, ovce tedy mají zatím smůlu.

kickstarter.com

Pro applisty je tu ale jiná frajeřina nazvaná iWorm. Jde o držák pro jablečné tablety a telefony, nestojí za ním ale Apple, nýbrž jakýsi odvážný Číňan. iČerv by měl fungovat vestoje i vsedě, stačí jej nasadit na krk. Telefon nebo tablet pak lze posunout nebo natočit tak, aby bylo užívání co nejpohodlnější. Pokud je pro vás důležité mít volné ruce i za cenu toho, že budete vypadat celkem směšně, jděte do toho! Ale budete muset nejspíš přispět, protože autor za týden na Kickstarturu získal necelých 300 dolarů z cílových 18 000. Možná to nakonec nebude až tak úžasný nápad. Nebo už iMánie opadá?

wired.co.uk

Parta Rusů má tabletem ovládané auto (lépe řečeno opla). Pár servomotorů, nějaké to čidlo, kameru na kapotu a jedem. Na obrazovku tabletu je přenášen obraz z kamery, který je překrytý ovládacími prvky. Tvůrci údajně dovedou takto ovládat jakékoliv auto s automatickou převodovkou, pokud má stupně v přímce. Ovládání je poněkud těžkopádné, protože pedály mají jednoduché binární ovládání (nestlačen

nebo zcela stlačen) a volant taky nemá nějaký oslnivý rejď, o nějakém jízdním komfortu tedy nemůže být řeč, celý systém by se tak dal používat jako simulátor staré větríesky. V Rusku je prostě možné všechno.

g0l.ru

All-in-one počítač a konferenční stolek v jednom? Žádný problém pro Lenovo Horizon. Klasický dotykáč stačí položit nebo přidat podstavec a zařízení automaticky změní prostředí – naběhne prostředí Aura, které umožňuje ovládání více osobám současně, rozpozná až deset různých dotyků. 27" obrazovka a full HD grafika na prestiži jistě neuberou. Horizon je možné odpojit od sítě a používat jako tablet, ovšem těžko říct, nakolik praktické bude nosit v rukách osm kilo. Cenovka u tohoto krámu je asi 40 tisíc korun.

czc.cz

Martin Žák

Výprava FEKT za Aurorou a ruskou vodkou (ta je taky na fotce - kolovala nám v krvi po celou dobu výletu)

Erasmus

Jako každý rok i ten minulý vyrazilo cca 35 studentů FEKTu na zahraniční studijní pobyt Erasmus. Cílem mým a dvou dalších spolužáků byly finské Helsinky. Po počátečních rozpacích z nové země, cizího jazyka a pocitu, že je člověk „trošku“ dál od domova a musí se spolehnout sám na sebe, se rychle dostanete do víru studentského života na partnerské škole. Po prvním – někdo by si mohl myslet rozehrívacím – týdnu, který byl plný užitečných přednášek o „přežití“ v nové životní situaci, o škole a o místních spolcích, se člověk rozkoukal. Hned ale začal pociťovat nudu, a proto nenechal ostatní nové známé ve stejné letargii a začali jsme se společně účastnit školních i mimoškolních akcí. Ze zpočátku nesmělého objevování krás denního i nočního Espaa, kampusu a dalších koutů Helsinek se po pár týdnech vyklubalo docela pravidelné scházení a klábosení u piva, saunování a pořádání houseparty. Sitsit, maskparty, eurodinner – krátký výčet ze společenských akcí, kterých jsme se zúčastnili.

Školní záležitosti se však nesmějí zanedbávat a každý z nás ví, že co se nažene v semestru, se bude u zkoušky hodit. To tady neplatilo, ale jako správní studenti jsme pilně plnili domácí úkoly. Některé byly i docela náročné, ale nás to nezastavilo a s pomocí strýčka Google jsme se statečně prali s nástrahami zahraničního studia. Postupně se i z prvotně největšího nepřítele cizího jazyka stal velmi dobrý kamarád a ostatní si konečně přestali klepat na čelo, když nám nerozuměli. Ne, to už přeháním, s jazykem nebyl vůbec žádný problém

již od začátku a při výběrovém řízení mně bylo řečeno: „Při odjezdu stačí, abyste si dokázal koupit rohlík v obchodě.“

Tak v půlce pobytu nám začaly být Helsinky poněkud malé. Nemůžete se divit, když je tam cca milion obyvatel, to člověka za chvíli omrzí. Napadlo nás vyrazit někam za „větší zábavou“. Finsko již bohužel nenabízí větší město, a proto jsme vyrazili do Ruska, přesněji do Petrohradu. Již při plavbě trajektem na nás dýchl atmosféra východu a my se naladili na vlnu, na které jsme propluli celý výlet. Po příjezdu nás čekala celní a pasová kontrola. Pro nás – lidi ze „Schengenu“ – to byl zážitek korunovaný asi prvním a posledním razítkem do pasu. I přes poznávací výlet stylem letem světem kabrioletem musím uznat, že Petrohrad je nádherné město. Zkouška místní kuchyně proběhla úspěšně a přežili jsme i místní specialitu vodku s křenem, která vypadala jako špatně vypálená methylna.

Po návratu nás čekalo první zkouškové období. Z mého pohledu se dalo říct takové zkouškové „na zkoušku“, kterým jsem profrčel jako nůž máslem. Následující týdny ubíhaly bohužel rychlostí blesku a člověk se ani nenadal a byl prosinec. To nás čekal druhý velký výlet, a to do dalekého, zimou zmítaného Laponska. Po příjezdu do cílové destinace v Laponsku nás přivítala zima –20 °C. Nás, lidi otužilé

St. Peterburg - Kateřinin palác - zahrady

ze střední Evropy, to nemohlo rozházet, ale pohledy a výrazy kolegů z Indie, Pákistánu a dalších teplých krajín byly k nezaplacení. Spřežení huskyů, polární záře a sobí farma se staly nejsilnějšími zážitky, které se pravděpodobně již nebudou opakovat, a určitě stálo za to za nimi vyrazit.

Teď už nás čekalo jen úspěšně dokončit všechny zkoušky a hurá na Vánoce zpět do Čech. Již koncentrace čtyř zkoušek ve třech dnech nás trošičku děsila, ale nás „mazáky“ ostřílené FEKTem to nemohlo rozházet. Toto jsme si mysleli do druhého dne do čtyř hodin do rána, kdy se ještě někteří z nás učili na zkoušku, která začínala v osm. Bohužel z důvodu takto kvalitní přípravy někteří z nás dorazili na zkoušku až v jedenáct. I přes všechny patálie

jste zkoušku úspěšně zvládli. To jsme ještě netušili, co nás čeká jako třešnička na závěr. Dvě zkoušky v jeden den

Euro dinner party, aneb jak naskládat co nejvíc lidí na jeden gauč

bez předchozího spánku nás dováděly k šílenství.

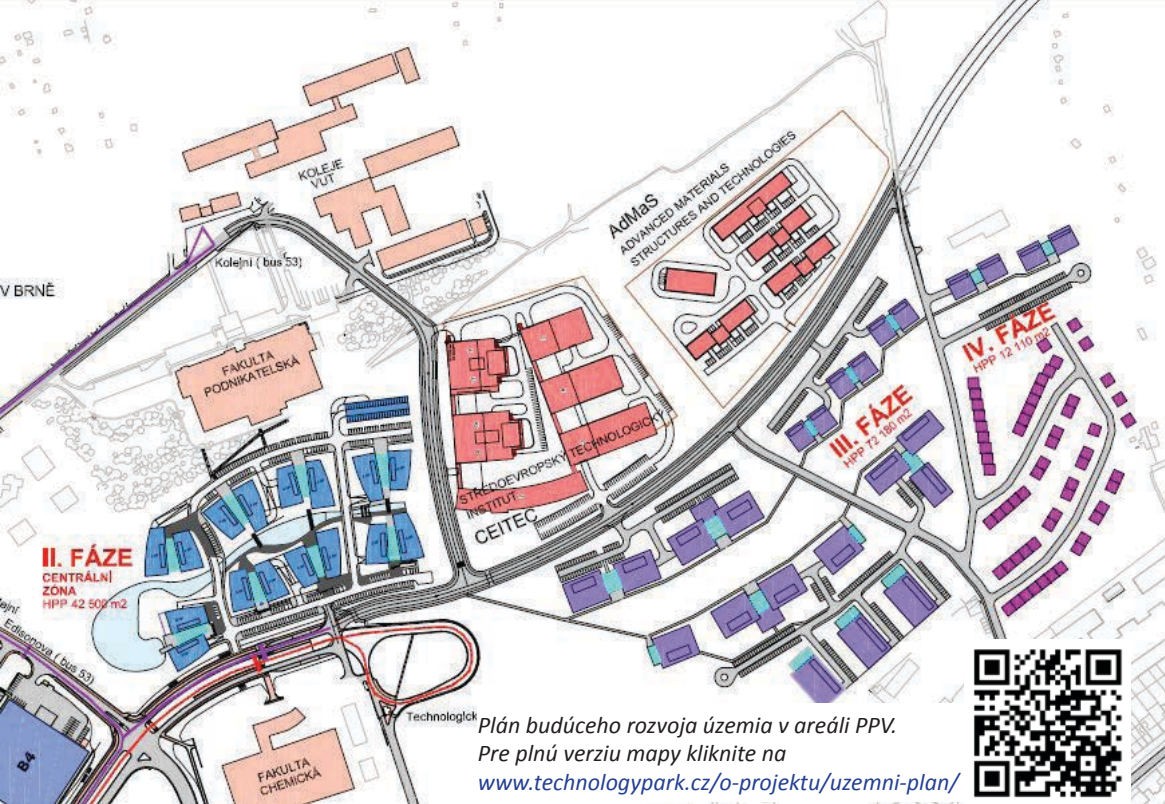
Již jsme plánovali, jak v lednu vypravíme VUT letecký speciál, který nás všechny dopraví na opravné zkoušky. Naštěstí se nic takového nestalo a my jsme úspěšně zakončili všechny zapsané předměty a poslední část našeho pobytu se tak uzavřela.

Pozn.: Závěrečnou párty lze popisovat jen po 22.00, takže tuto část ladně přeskočím.

Pár vážnějších slov na závěr: Během pobytu člověk zažije v podstatě vše, na co pomyslí. Školu, kulturu, památky, cestování, nové kamarády, jiný styl výuky. Ne vždy bylo vše jednoduché, ale všude okolo vás jsou další lidé v podobné situaci a všichni si navzájem pomáhají. Jiný typ výuky nemusí všem vyhovovat, ale umožní vám jiný pohled na věc. Věci, které jste na VUT nenáviděli, nyní shledáváte jako super, a naopak. Určitě není důvod se Erasmu bát, a když ho jednou zažijete, budete ho ostatním určitě jen a jen doporučovat.

Filip Novotný

Technologick Plán budoucího rozvoje územia v areálu PPV.

Pre plnú verziu mapy kliknite na

www.technologypark.cz/o-projektu/uzemni-plan/

Čo sa stavia za podnikateľkou?

Viete, čo sa kedysi nachádzalo medzi budovou Fakulty podnikateľskej a Chemickej fakulty, teda oboma bývalými budovami FEKTu? Nič. Bolo tam iba pole a nejaké záhradky s malými záhradnými domčekmi. V roku 2008 predĺžili električkovú trať z vtedajšej konečnej na Technickom múzeu na Technologický park, kde je konečná dodnes. Zrovnala sa so zemou celá záhradkárska oblasť, a potom, potom zase nič. Iba pole a v ňom vyšliapaná „dialnica“ od študentov...

Ceitec

Určite ste ale postrehli stavebnú aktivitu, ktorá sa rozmohla za posledný rok. Vybudovala sa prepojovacia cesta medzi kolejami a technologickým parkom, a na jednej strane tejto cesty začali vyrastať budovy. Tieto budú slúžiť inštitútu nazývanému CEITEC (Central European Institute of Technology). Cieľom tohto projektu je postaviť centrum excelencie v oblasti vied o živej prírode, pokročilých materiáloch a technológii. Do tohto projektu sú zapojené dve najvýznamnejšie Brnenské univerzity, VUT a Masarykova univerzita. Časť laboratórií CEITECu

už stojí v kampuse Bohunice, kde sa zameriavajú na biologickú časť projektu. Laboratóriá, ktoré sa práve stavajú v kampuse Pod Palackého vrchem budú zastrešovať výskumné programy: pokročilé materiály, mikro a nano technológie. Výskum bude zameraný na zubné či kostné náhrady z polymérov, nanočipy, antibakteriálne povrchy stien a mnoho ďalšieho. CEITEC sa bude vyznačovať mimoriadne kvalitným laboratórnym vybavením a technológiami.

Budú postavené 4 pavilóny o celkovej rozlohe 14 tisíc m², z čoho bude 1050 m² čistých priestorov, a 200m² bude mať maximálnu mieru čistoty. Vedci tam teda budú chodiť takmer ako kozmonauti.

V tomto centre budú spolupracovať viaceré fakulty VUT, budú tu tiež ponúknuté nové postgraduálne štúdijné programy.

II. fáza

Technologického parku

CEITEC sa stavia až za novovzniknutou cestou, zostáva nám teda nedotknutá rozľahlá plocha medzi

Vizualizácia II. fázy Tech. parku. Na rozdiel od plánu, sú vizualizované iba prvé tri budovy zľava.

Vizualizácia CEITECu z pohľadu, ktorý vidíme od cesty.

touto cestou a ulicou Edisonova. Teda miesta kde je teraz chodníček od Technológičku na Podnikateľku a stará známa „diaľnica“ cez pole. Táto plocha ale predsa len nie je až taká nedotknutá. Po zrovnaní záhradkárskej oblasti celá plocha zarástla trávou a náletovými drevinami. Raz za čas tam nabehnú chlapi, ktorí všetko vykosia, vyrúbu, upravia, že si človek myslí, že sa niečo ide diať. A ono nič.

Táto oblasť napriek tomu neostane len tak, nedotknutá. Plánuje sa tu výstavba druhej fázy technologického parku, čo budú viac menej len kancelárske budovy. Prvá fáza stojí pozdĺž Technickej ulice a tiahne sa popri Edisonovej až k Technickému múzeu. Sídli tu napríklad firma FEI s priestormi pre výrobu mikroskopov alebo IBM či Vodafone s kancelárskymi priestormi. Druhá fáza teda mala nadväzovať na úspechy prvej fázy, kríza ale urobila škrt cez rozpočet. Zčať s výstavbou prvých budov sa malo začať v marci/ břežnu 2013, všetci ale vidíme, ako to asi prebieha.

Ak sa daný projekt zrealizuje, pribudnú spolu s kancelárskymi priestormi aj reštauračné a stravovacie provozy, samoobsluha, no proste perfektná konkurencia pre menzy na Palačku. Zlatým klincom tohto projektu je jazierko, rozprestierajúce sa povedľa budov, s vodnou plochou aj medzi budovami. Ak budú do jazierka vysadené kačičky, nebude krajšieho miesta na svete.

Pre prípad masívneho úspechu druhej fázy je pripravená aj tretia a štvrtá, situovaná už ďaleko v poli vedľa Chemickej fakulty. Všetci ale vieme, kedy sa postaví...

AdMaS

Ponad CEITEC nám vo vzdialenejšieho poľa začína vytýčať akýsi obrovský hangár. A tento patrí ďalšiemu inštitútu zameranému na výskum,

patriacemu pod VUT. Volá sa AdMaS - Advanced Materials, Structures and Technologies. Výstavba komplexu začala práve stavbou spomínaného hangáru, konkrétne haly H, ktorá nebude nič iné, ako výskumné pracovisko programu: Vývoj pokročilých konštrukcií a technológií, výskumné skupiny Nosné konštrukcie a dopravní stavby.

Tento projekt, spolupracujúci s Fakultou stavební VUT má za cieľ znovu obnoviť a rozvinúť experimentálnu a výpočtovú platformu v odbore stavebného inžinierstva vybudovaním nových laboratórií. Dominantnou ideou je vybudovať komplexnú výskumnú inštitúciu v oblasti stavebníctva.

Michal Talába

Take the world's best courses, online, for free.

What would you like to learn about?

Join 3,240,616 Courserians.
Learn from 372 courses, from 62 universities.
[How it works >](#)

Vzdělávání budoucnosti klepe na dveře. Nebo spíš už buší a říká: „Otevři mně a nabídnu ti možnost učit se od těch nejlepších profesorů na světě.“

University

Řeč je o online kurzech Coursera. Pro krátké představení postačí výtah z „About“ na stránce www.coursera.org.

We are a social entrepreneurship company that partners with the top universities in the world to offer courses online for anyone to take, for free. We envision a future where the top universities are educating not only thousands of students, but millions. Our technology enables the best professors to teach tens or hundreds of thousands of students.

Dobře, to tam může napsat každý, ale co je skutečně pravda? Po náhodném výběru kurzu z nabídky, konkrétně Gamification, který je od PENN (University of Pennsylvania), přišlo na řadu zjišťování, jaké jsou kvality právě té univerzity.

Podle Topuniversities je 1. MIT, pak Cambridge, dál Harvard... 12. PENN!?! Dvanáctá nejlepší univerzita na světě.

Podle Thomson Reuters – PENN 15. na světě.

Podle Shanghai Rankings je PENN 14. na světě.

OK, takže PENN je asi dobrá škola, mrknem se jím na stránky. Univerzita má cca 25 000 studentů a 16 700 zaměstnanců.

Pro porovnání: VUT má cca 22 000 studentů a *nevímkolik* zaměstnanců. Z výroční zprávy VUT lze vyčíst jen počet vydaných zaměstnaneckých jídel za rok – 108 200. Celkový počet zaměstnanců tam není. Je k dispozici jen počet akademických pracovníků, a to 1338.

Pojďme dál, na webu mají opravdu dost informací. Třeba že školné na této škole činí 39 088 USD + další poplatky 4650 USD a ubytování 12 368 USD. Pokud byste chtěli dostat titul na této univerzitě, připravte si něco kolem 1 milionu korun.

Rozpočet univerzity se dále skládá z:

- Dotace 6,75 miliardy \$ (VUT má zhruba 100× méně)
- Dobrovolných darů od jednotlivců, nadací, sdružení a podniků dalších zhruba 900 miliónů \$.
- Z toho jen na mzdy padne 3,383 mld. USD.

No ale zpět k on-line kurzům, konkrétně ke Gamification.

Gamifikace je aplikace herních elementů a techniky designu digitálních her na neherní problémy, jako je byznys. Kurz si bere za cíl naučit mechanismy gamifikace, proč má tak obrovský dopad a jak ji použít efektivně.

Celý kurz je zdarma, zatím se do něj přihlásili účastníci ze 149 zemí světa o průměrném věku 33 let. Data jsou z dotazníku, který není povinný, ale zatím ho vyplnilo cca 20 000 účastníků a z toho 127 Čechů a 86 Slováků.

Co si ale můžete přikoupit, je oficiální certifikát, který vám vydá PENN. Ten stojí 39 USD, ale zapsat si ho musíte před zahájením kurzu, nejde tedy udělat kurz, a pokud se vám bude líbit výsledná známka, tak si pak zaplatit 39 dolarů a dostat certifikát.

Tento konkrétní kurz je na šest týdnů a v jeho průběhu můžete získávat body za kvízy v rámci domácích úloh, za esej a finální zkoušku. Suma bodů bude pak odpovídat výslednému hodnocení.

Kurzem provází prof. Kevin Werbach především ve videoklipech, které jsou ovšem interaktivní. Třeba se vám může stát, že mluví, mluví, mluví a najednou vám položí otázku, na kterou musíte odpovědět (zaškrtnutím políčka). To je ale zjištění hlavně pro vás, jestli jste pochopili vykládanou látku. Pokud ne, tak si můžete pustit video znova nebo kouknout do psaných materiálů. Videá jsou různé délky, zatím je tam nejdelší patnáctiminutové.

Úvodní týden se zobrazilo asi 120 minut video lekcí. Rovnou v přehrávači je tlačítko na zrychlení – např. 4násobnou rychlostí ušetříte 90 minut, ale na to asi budete muset umět dost dobře anglicky, titulky půjdou při takových fofrech jen těžko přečíst. Každý týden z šestitýdenního kurzu jsou uveřejněny další videa a další vzdělávací materiály.

Kurz vás nenutí být v určitém hodinu na určitém místě, ale můžete sledovat videa a plnit domácí úkoly kdykoliv a kdekoliv. Když jedete třeba autobusem nebo vlakem domů, když čekáte na šalinu, když sedíte na záchodě... pokud máte nějaké mobilní zařízení, tak to není vůbec problém.

Zaujalo-li vás toto povídání, mrkněte se na www.coursera.org/

Tomáš Mejzlík

coursera

Divadlo na FEKTu ?

Reflektory vytahují krůpěje potu z čela, hlas se chvěje, žaludek obrací a nohy div nepodlomí. Toto nemusí být pouze JAMU, ale i perFEKT divadlo. Již další semestr budeš mít příležitost zjistit, zdali na to máš koule v naší nové kouli. Další info o konkurzu v říjnovém e-FEKTu.

Rok 2011

Historie areálu kolejí PPV a okolí

Leninova (na Listových kolejích). Kvůli nedostačujícím stravovacím kapacitám bylo rozhodnuto, že se v areálu PPV postaví menza. V roce 1983 byly provedeny první studie a energetická koncepce, mělo se jednat na svou dobu o neobvyklou, technicky složitou stavbu. V roce 1989 Pozemní stavby Brno dílo dokončily a menza mohla nabídnout studentům až deset tisíc porcí denně. Jednalo se o dvoupodlažní samostatnou budovu, kterou tvořil železobetonový skelet s dvouplášťovou střešní konstrukcí. Fasádu a střechu tvořil po celém povrchu solární systém propojený se vzduchotechnikou. Vzduch byl v přízemí v úrovni terénu přes biologické filtry nasávan do dutiny mezi tepelně izolačním pláštěm a černým hliníkovým absorberem, v úrovni střechy byl ohřátý vzduch veden přes směšovací a rekuperační

jednotky do strojovny vzduchotechniky. Fasáda byla rozdělena do sekcí a bylo automaticky řízeno, přes kterou část pláště se bude vzduch nasávat podle

orientace slunce během dne. Vnitřek menzy tvořily v horním patře dvě jídelny s tisícem míst u stolů a výdejna, v přízemí byla varna, přípravný, sklady, chladírny, kotelna, strojovny, sociální zařízení, administrativa a reprezentativní salonek. Přístup do jídelny byl po železobetonových lávkách z prostoru areál PPV.

Rovněž se v této době, konkrétně v roce 1995, v bloku A07, usídlil Vysokoškolský klub Terč, který zpříjemňoval život studentům bydlicím nejen na Palačáku až do května 2012.

Menza byla obrovská a prodělečná

Protože byla menza přehnaně velká a ekonomicky náročná, nebyla využívána tak, jak bylo původně plánováno a porce zde byla o třetinu dražší než v ostatních menzách, rozhodlo se vedení Kolejí a menz tuto menzu po devíti letech provozu k 31. 12. 1998 uzavřít. Za dobu provozu menzy se cena jídla změnila z 2,50 Kč na 27 Kč. V této oblasti ale menza chyběla a strážníků po přestěhování části Fakulty elektrotechniky a informatiky a Fakulty chemické do budovy Purkyňova 118 přibýlo. Jako náhrada za uzavřenou menzu byla otevřena v místě dnešní menzy Kolejní Pizzerie Gabriela, respektive výdejna jídel dovážených z menzy Purkyňova. Pizzerie vznikla z původního bufetu.

V následujících letech bylo o osudu uzavřené menzy rozhodnuto. Menza bude přestavěna na integrovaný objekt Kolejní 4, prostory FEKT a FP. Mluví se sice o přestavbě, ale prakticky byla bývalá menza zcela zbourána a na jejím místě se 3. 5. 2002 položením základního kamene začala budovat nová budova, finančně nejnáročnější investice v tehdejší novodobé historii VUT. Současně s výstavbou integrovaného objektu se přetvářel administrativní

blok A06, přibýlo mu jedno patro a vznikla zde Pizzerie Mozzarella a z dřívější Pizzerie Gabriela se stala menza Kolejní. Do přístavěného patra se přesunul dispečink ubytování studentů, vedení Kolejí a menza kanceláře administrativních pracovníků.

Palačák v podobě, jak ho známe dnes

Na kolejích se postupně dostával Internet do některých, a postupem času do všech pokojů. Od roku 1999, kdy se začaly internetové přípojky na pokojích zřizovat a Internet na pokoji byl výsadou, se dnes stal Kolejnet na pokoji samozřejmostí.

Dne 7. 4. 2004 byla přestavba menzy na IO Kolejní 4 dokončena a nová budova byla slavnostně otevřena. Hlavní vchod ústí do areálu PPV a zadní vchod, z druhé strany budovy, o dvě patra níž vedl zatím jen k blátivé cestičce, vedoucí k budově Purkyňova 118. Problémem areálu byla stále doprava, zajížděl zde sice autobus, ale nejbližší tramvajovou zastávku bylo až Technické muzeum (do srpna 2001 Střelnice). K protáhnutí tramvajové trati na dnešní konečnou zastávku Technologický park došlo až v květnu 2008, současně s protáhnutím trati vznikla propojka do vozovny Medláanky, což umožnilo dopravnímu podniku nezávislost na trase linky č. 1 hlavně při večerních zátazích do vozovny a ranních výjezdech. Postupem času vznikl mezi východem z IO Kolejní 4 a zastávkou Technologický park chodník, který zanedlouho bude také minulostí. V budově Kolejní 4 fungovala od roku 2004 do roku 2013 jídelna MINI, fungovala zde taktéž devět let jako dříve její předchůdkyně – někdejší velká menza.

V posledních letech byla dokončena centralizace FEKT, a to díky výstavbě budov Technická 10 (2008–2010) a Technická 12 (2010–2013), a začala výstavba výzkumných center CEITEC a AdMaS na poli mezi kempusem a zastávkou Technologický park.

Daniel Janík

Psal se rok 2008, když přišlo několik aktivních studentů z Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií s návrhem udělat na půdě fakulty hudební akci s názvem Hudba z FEKTu. V té době se celkem mladé uskupení studentů ve fakultním spolku Studenti pro studenty společně vrhlo do neznámých vod. Díky odhodlání se jim podařilo překonat všechny problémy, a první ročník festivalu se mohl uskutečnit. Konal se v místech, které od letního semestru 2013 nemají s FEKTem nic společného. Bylo to totiž v prostorách budovy Kolejní 4. Hlavním cílem bylo umožnit amatérským studentským kapelám vystoupit před důstojným publikem a dopomoci jim k získání zkušeností, které jsou v jejich hudebních začátcích tak důležité. Na studentské kapely se první ročník festivalu dorazilo podívat několik stovek návštěvníků.

V rozmezí následujících šesti let se akce přesunula zevnitř nejdřív do venkovního prostředí kolejí Pod Palackého vrchem, potom na parkoviště mezi budovy FEKTu, z dubna se přesunula na začátek zimního semestru a ze stovek návštěvníků se staly jednotky tisíců. Mimo amatérských kapel se o zábavu pro publikum začaly starat i profesionální skupiny. Loni byl k završení večerní zábavy poprvé přizván zahraniční interpret, zároveň i zapálený showman Rocky Leon. Přesto ale zůstává původní myšlenka studentského festivalu zachována.

Mladé hudebníky by mohlo zajímat, že k účasti

v soutěžní části letošního ročníku festivalu Hudba z FEKTu se může přihlásit jakákoliv amatérská kapela nebo hudební projekt, jejímž aktivním členem je v době podání přihlášky student nebo absolvent FEKT. Do 12. 4. 2013 budou probíhat registrace na stránkách www.hudbazfektu.cz, potom bude vytvořena anketa, ve které studenti rozhodnou, kdo postoupí do soutěžní části festivalu, která bude také na stejném webu do 28. 4. 2013. Po tomto datumu je už vše rozhodnuto!

Samotný festival se uskuteční 25. 9. 2013 – uprostřed prvního týdne zimního semestru 2013/2014. Ve středečních odpoledních hodinách začnou vystupovat studentské kapely, kterých bude celkem pět. Amatérské hudební skupiny budou mezi sebou zápolit a ta nejlepší z nich mimo věcných cen získá např. možnost zahrát si na Studentském majálesu před násobně větším publikem. V přestávkách mezi vystoupeními jednotlivých kapel se budou moci zapojit do soutěžení i návštěvníci v bohatém doprovodném programu.

Celá akce má podporu jak vedení fakulty, celé univerzity, tak i statutárního města Brna. Záštitu nad akcí převzala děkanka FEKTu prof. Ing. Jarmila Dědková, CSc., rektor VUT prof. Ing. Karel Rais, CSc., MBA, dr. h. c. a primátor statutárního města Brna Bc. Roman Onderka, MBA.

Tomáš Mejzlík

Rozsypané Glukometry

Loňští vítězové

Rozsypané Glukometry, kapela čítající 4 mladé hudebníky – zpěváka Pavla, bubeníka Honzu a kytaristy Erika a Dalibora. Jsou sice mladá kapela, koncertují něco málo přes rok, ale pomalu a jistě si uzurpují svoje místo pod hudebním sluncem. Poprvé jsem se s nimi setkala na Hudbě z FEKTu 2012. Když jsem se jich po tom, co vítězně sestoupili z pódia, ptala, kde a kdy se zrodili a proč zvolili ten zvláštní název. Odpověděli mi každý trochu jinak.

Slovy zpěváka Pavla prý jednoho večera seděli u piva a přišlo jim jako super nápad založit kapelu, která bude odkazovat na jejich folkové kořeny, ale současně bude mít dravost punku. Byly to jen řeči, ale dalšího rána se s kocovinou sešli a vyklidili sklep v domě Pavlových (i Honzových) rodičů a nanosili do něj nástroje. Možná to bylo jinak, ale Erik si to nepamatuje a Dalibor mlčí.

Jak jste se dověděli o festivalu Hudba z FEKTu?

Honza: Čteme e-fekt! A já taky občas chodím do školy (na FEKT). Přišlo mi to jako super příležitost ukázat se i někde jinde než v hospodách.

Pavel: Nikomu o tom neřekl, takže to pro nás bylo trochu překvapení.

Erik: Jo.

Jak probíhaly vaše přípravy na festival?

Pavel: Párkrát jsme si to přeřáli a já si koupil novy struny.

Honza: Já paličky.

Erik: Jo.

Co vám přinesla účast (a výhra)?

Pavel: Slávu, bohatství, fanynky... (smích)

Honza: Tak hlavně jsme díky výhře na Hudbě měli otevřené dveře na další akce. Máme teď víc kontaktů a možností. Teď se třeba připravujeme na koncert

na lightshow, na festival Youth for You(th) a na studentský Majáles.

Pavel: Na brněnský taky.

Honza: Fakt?

Erik: Jo.

Pavel: A taky jsme se rozhoupali k tomu, že vylezeme ze sklepa do prostornější zkušebny. A na zmiňovaných koncertech s námi bude hrát hostující houslistka, která je lepší než my všichni dohromady.

Erik: Jo.

Co byste doporučili účastníkům letošní Hudby?

Pavel: Neopít se.

Honza: Začít zkoušet dřív než týden před koncertem.

Erik: Jo.

Pavel: Dalibore?

Dalibor: ...

Lucie Jurčová

HUDBA z FEKTu

**Už máš jasno, koho chceš vidět na podiu?
Tak neváhej a zapoj se do hlasování!
Více na hudbazfektu.cz**

Konec hlasování je 26. 4. 2013

Studenti pro studenty

B | R | N | O

Akce se koná pod záštitou primátora statutárního města Brna, Bc. Romana Onderky, MBA.

(Ne)rozhovor s doc. Blažkem

Ve facebookové anketě jste nám dali jasně najevo, že máte zájem o rozhovor s docentem na UEEEN panem Blažkem. Navzdory naší snaze a snaze kolegů studentů a studentky Raduše z energetiky docent Blažek s rozhovorem zpočátku nesoouhlasil. Je zvyklý být upřímný a nazývat věci (a lidi) pravými jmény a měl obavy, že by tím mohl někomu nebo sobě ublížit.

Přesto mu však nedělalo problém rozprávět se v kanceláři bez diktafonu na více než dvě hodiny a probrat témata týkající se hlavně stavu a směřování současného školství. Na závěr nám poskytl jeden článek z novin, pojednávající o úrovni absolventů magisterského studia, několik let starou statistiku z předmětu BVNP (Vysoké napětí a elektrické přístroje), který byl v osnovách silnoproudu v druhém ročníku. Tyto dva dokumenty předal se souhlasem použít je jako podklady pro článek v e-fektu.

Zmíněný článek je z Mladé fronty DNES (pondělí 30. 8. 2010) a nese nadpis „Úroveň magistra je i nižší, než bývala u maturantů gymnázia“. Článek je napsaný formou rozhovoru mezi redaktorkou Radkou Wallerovou a panem Václavem Hořejším, ředitelem Ústavu molekulární genetiky Akademie věd. Pan Hořejší je uveden jako člověk, který se zapojuje do debaty o kvalitě vzdělávání, zmíněn je také jeho blog, kde prezentujete své názory:

blog.aktualne.centrum.cz/blogy/vaclav-horejsi.php.

V rozhovoru pak Hořejší vysvětluje, proč by neměl každý člověk usilovat o maturitu. Argumentuje pozorováním, které provádí při své výuce na Přírodovědecké fakultě UK. Studují mu tam prý jedinci, kteří nemají dostatečnou intelektuální kapacitu na absolvování nenáročného kurzu. Ti by, dle jeho názoru, měli v době jeho mládí problém absolvovat střední, a možná i základní školu. V rozhovoru dále naráží na boloňskou výzvu EU, díky níž je přehnaně tlačeno na kvantitu na úkor kvality studentů. Závěrečná část je nejzajímavější, a ocitujeme ji tedy celou:

„Je nepochybné, že značná část populace k náročnějšímu studiu prostě nemá předpoklady. Proto, aby se „splnil plán“, je nutno snižovat standardy. Také se toho dosahuje čistě formálními způsoby. Z dřívějších učňáků se udělají střední školy, z dřívějších vyšších odborných škol fakulty regionálních univerzit, zřídí se desítky soukromých vysokých a středních škol velmi pochybné kvality, kde se ten kýžený diplom dá získat i nepoctivě. Špičkou ledovce jsou plzeňská práva. Říká se, že průměrná úroveň bakaláře (a v některých oborech i magistra) je nižší, než bývala úroveň maturanta dobrého gymnázia. Obávám se, že je to tak...“

Druhým materiálem, který máme k dispozici, je souhrnné hodnocení zápočtového testu z BVNP. „TEST z BVNP – část VN“ psalo dne 21. 3. 2007 celkem 114 studentů ve IV. semestru svého studia, kteří již absolvovali kurzy MA, FY a EL. Příklady řady A řešilo 63 studentů a řady B 51 studentů. Většina jich byla převzata ze skript „E. Hradilová, N. Uhdeová: Fyzikální seminář“ a „J. Dědková: Elektrotechnický seminář“, kde jsou některé z nich uvedeny jako řešené.

Procentuální vyjádření počtu studentů, kteří jednotlivé příklady vyřešili se správným výsledkem:

Jednotka C v soustavě SI	72
Jednotka L v soustavě SI	71
zápis fázorů, jejich součet, komplexor (A/B)	48/47
transfigurace hvězda trojúhelník (A/B)	14/20
kond. dělič napětí	25
sériový RC obvod	49
$R = U \cdot t / Q$	68
$(C1 \parallel C1) + C2$	84
$R1 + R2$	89
$R \parallel R \parallel R$	84
sér. obvod RLC	67
série-paralelní obvod RLC	63
fázor. diagram U a I (A/B)	24/2

Během rozhovoru se pan docent několikrát jasně vyjádřil, že v příkladech podobných těmto by studenti neměli dělat chyby. To v časech jeho studií uměli středoškoláci „jako když bičem mrská“ a bylo nemyšlitelné, aby v tom udělal chybu vysokoškolský student.

Svého času byla v předmětech, které pan Blažek učí, nastavena pravidla trochu jinak, než je tomu teď. Od akademického roku 2010/11 vstoupila v platnost vyhláška „Nutné znalosti studentů pro vykonání zkoušky z BVNP, MPRS (Přenosové sítě) a MPRJ (Přechodné jevy)“. Vyžaduje se znalost odpovědí na 18 otázek z MA a FY, učiva ZŠ a SŠ. Např. Ohmův zákon, Kirchhoffovy zákony, vztah mezi U_f a U_s , jednotky el. veličin a jejich převod, výsledná impedance dvou prvků řazených v sérii nebo paralelně, transfigurace $\Delta \rightarrow Y$ a naopak, operace s jednoduchými zlomky a úprava složeného zlomku, práce s komplexními čísly, goniometrické funkce úhlu, dekadický a přirozený logaritmus, procentní počet... V tomto student prostě nesmí udělat u zkoušky chybu, a když ji udělá, je

hodnocený písmenem F, i kdyby měl zbytek zkoušky na A. Skutečně se za toto u zkoušky vyhazovalo a nebyly to výjimky. Letos bylo v ZS v MPRS zapsaných 49 studentů a zápočet obdrželo 39. Zkoušku neudělalo 6 studentů, z nich 4 na základě vyhlášky „Nutné znalosti studentů...“. Na III. termín neznali vztah pro třífázový činný výkon.

Doc. Vladimír Blažek nám také řekl:

” V roce 2000 přijala elektrotechnická fakulta asi 760 studentů, v r. 2002 asi 1800 a v r. 2012 asi 1230 studentů. S rostoucí kvantitou upadala kvalita. Po roce 2002 jsem se začal u studentů setkávat s neznalostmi učiva ZŠ a SŠ, se kterými jsem se dříve nesetkal. Někteří neuměli Ohmův zákon, určit impedanci kapacity a indukčnosti, zapsat vztahy pro třífázové výkony (u některých byl činný a jalový výkon fázorem s reálnou a imaginární částí), neznali převod mezi radiány a stupni, jednotky elektrických veličin, operátory natočení a a a^2 , jiní neznali goniometrické funkce úhlu, operace s komplexními čísly, neuměli upravit složený zlomek nebo vyřešit kvadratickou rovnici. Mnozí určili účinnost elektroenergetického zařízení větší jak 100%.

Asi před 3 lety si student u SZZ na Bc. studiu vytáhl z předmětu BVNP otázku „Kapacitní dělič napětí“ a měl určit jeho dělicí poměr d . Dospěl ke složenému zlomku, který neuměl upravit. Předseda komise mu řekl: „Smažte si tabuli a spočtete: $x = 1/2 + 1/3$.“ Komise se po několika minutách správného výsledku, bohužel, nedočkala. Přitom studentovi nebylo zadáno, zda má výpočet provést jako součet dvou zlomků převedením na jejich společného jmenovatele nebo zlomky převést na desetinná čísla a ta sečíst v hlavě.

Po roce 2002 mi každoročně zatelefonoval některý vedoucí pracovník některého elektroenergetického podniku a zeptal se mě: „Co je učíš? Přijali jsme vašeho absolventa, např. Ing. C. C., a ten mi napsal ‚nový tvar‘ pro výpočet toho a toho.“ Naposledy to byl vedoucí jednoho odboru E.ONu. Tentokrát si nestěžoval na odborné neznalosti, ale na chyby v českém pravopisu. Náš absolvent, Ing. D. D., mu dal k podpisu dopis adresovaný ČEPSu. Tento vedoucí však nepodepsal nikdy nic, aniž by si podepsovaný text přečetl. V dopisu nalezl několik hrubých chyb. Řekl mi: „Ještě jednou a já ho propustím.“ Po čase se tak vskutku stalo. I já se v některých BP a DP setkávám s chybami v pravopisu. Víím, že i dnes mají žáci ZŠ a SŠ povinnou školní četbu. Avšak zadané knihy mnozí z nich nepřečtou a jejich obsah vytvoří s pomocí obsahů knih uvedených na Internetu. Nevím, jak a čím by se měli k četbě přinutit. Studenty pouze mohu, na základě uvedené skutečnosti, upozornit na to, že i znalost pravidel českého pravopisu je v praxi nutná.

Domnívám se, že za nízkou úroveň znalostí studentů VŠ mohou také ZŠ a SŠ. Opravňuje mě k tomu i tato

skutečnost. Jedna učitelka MA + FY, jménem *Jana*, nastoupila po skončení pedagogické fakulty v r. 2001 na jednu ZŠ v jednom městě v Severomoravském kraji. Asi po 3 letech jejího působení na této škole u ní o čtvrtletí neuspělo 5 žáků. Rodiče si na ni stěžovali řediteli školy, který učí ČJ + TV. Ten si ji zavolal a řekl jí: „Jani, rodiče mi sdělili, že neumíš žákům probíranou látku vysvětlit. Proto ti vezmu osobní hodnocení a přijdu k tobě do hodiny na hospitaci. Když zjistím, že jsi se ‚zlepšila‘, tak ti osobní hodnocení zase vrátím.“ Protože se sama stará o 2 děti, nezbylo jí, než se „zlepšit“. Já jsem navštěvoval ZDŠ v letech 1959 až 1968. Začalo nás 30 a školu opustilo v 9. třídě 22 žáků z těchto 30. První propadl ve 2. třídě, další v 5. třídě a poslední, osmý žák, v 8. třídě. Ten poslední prohlašoval, že bude horníkem jako jeho starší bratr, který jezdil s kombajnem na dole Jan Šverma II., ale ani to mu nepomohlo. Učitel ČJ ho nechal osmou třídu opakovat. „Cestou“ od 1. do 9. třídy v některých třídách k nám, zbylým žákům z 1. třídy, přibýlo několik propadnuvších žáků. V 6. třídě jeden, který v ní po 9 letech i vyšel, v 7. třídě 5, kteří v ní i vyšli, a v 8. třídě jeden, který v ní rovněž vyšel. Tenkrát žádného z rodičů ani ve snu nenapadlo stěžovat si na učitele u ředitele školy nebo navštívit s dítětem pediatra, psychiatra či psychologa. Víím od několika známých pediatrů, že dnes jsou u nich návštěvy rodičů s dětmi, které nemají na to, aby absolvovaly ZŠ, časté. Chtějí po lékaři napsat, „něco“, co však odporuje nejenom lékařské etice, ale i slušnému chování, a možná i některému zákonu. Za „blbost“ jejich dítěte může učitel. Když už na ZŠ žáci zjistí, že k absolvování devíti tříd nepotřebují mít v hlavě učitelé požadované, avšak často jen formálně, znalosti, ale stačí některým z nich v ní mít jenom tu „blbost“, dožadují se téhož i na SŠ. Složí úspěšně maturitu a jdou studovat na některou VŠ, třeba i na FEKT. Někteří se domnívají, bohužel, ne vždy mylně, že když vystačili s „blbostí“ na ZŠ a SŠ, vystačí s ní i na VŠ, a jejich domněnka se stane skutečností.

Neznalosti našich studentů jsem mnohokrát diskutoval s učiteli několika ústavů fakulty. Jeden, řekjeme mu učitel „X“, mi poradil: „Ty studenty, kteří mají 46 až 49 bodů, dozkušuj.“ Já jsem se ho zeptal: „Proč jenom tyto? To by bylo nespravedlivé vůči těm, kteří mají 56 až 59...86 až 89 bodů.“ Učitel „X“ pravil: „Ty nemusíš ‚dozkušovat‘, ‚dozkušuj‘ jenom ty se 46 až 49 body!“ Jiný učitel, „Y“, mi řekl: „Já na posledním termínu bakalářům jeden ze zadaných příkladů spočítám na tabuli. Dělej to také tak.“ Neakceptoval jsem ani tento návrh. Učitel „Z“ jsem řekl, že není možné, aby během výuky svého předmětu nezjistil u studentů neznalosti učiva ZŠ a SŠ, na které narazím já. Odpověděl mi: „Buď rád, že jim to píšeme a že máš koho učit.“

Třetí rok řeší studenti MPRJ písemnou část mé

maturitní zkoušky. Asi v roce 1978 jsem si koupil v knihkupectví na České knížku „J. Pauza: Zkratky v elektrických rozvodech, SNTL Praha, 1970“. Našel jsem v ní příklad výpočtu zkratových proudů v zadaném uzlu distribuční soustavy 110kV, který měla vypočítat moje třída v dubnu 1972 v maturitní písemce z předmětu „Elektroenergetika“ na SPŠE v Brně, Kounicova 40. Zadal ho učitel Ing. Jaromír Jun. Tento příklad se studenty nejdříve spočítám na tabuli a později jim zadám zjistit samostatně zkratové poměry v síti, kterou tvoří pouze část té sítě dva týdny počítané. Vloni písemku napsalo, ale až ve III. termínu, a k ústní části „maturity na VŠ“ by bylo připuštěno jen několik málo studentů. Bohužel, ne však všichni, kteří příklad řešili. Tenkrát písemku psalo 22 žáků, zbytek ze 36, kteří se mnou začali studovat v 1. ročníku. Úspěšně ji napsalo 21 studentů. Podotýkám, že zadání příkladu jsme viděli v den písemky poprvé. I toto zjištění mě opravňuje k tomu, abych řekl, že současní studenti VŠ neumí toho tolik, kolik uměli v minulosti studenti SŠ.

Také mi vadí pokles morálky některých našich studentů. Před pár lety jsem po skončení přednášky nastoupil na zastávce u kolejí Purkyňova 93 do tramvaje č. 12 nebo č. 13, směr Hlavní nádraží, a se mnou i tři studenti, kteří na této přednášce byli. Sedli si hned za řidiče, kde je i místo vyhrazené pro tělesně postižené. Na zastávce Zahradníkova přistoupila žena se dvěma berlemi ve věku kolem 70 let a stoupla si vedle jednoho z nich. Žádný ji však sednout nepustil. Stál jsem nedaleko od nich a řešil jsem dilema: „Mám či nemám je vyzvat k uvolnění místa pro tuto paní?“ Bohužel, neřekl jsem jim vůbec nic. To proto, že bych si mohl v „Hodnocení učitelů studenty“ přečíst vylhanou „bajku“ o tom, že jsem si slovně napadl na veřejnosti, avšak bez uvedení důvodu proč. Někteří studenti po zahájení výuky ještě dojdají, dopíjejí, baví se a chodí pozdě. Zvýším hlas a upozorním ty bavící se, že začala výuka. V „Hodnocení“ si přečtu, že na ně „řvu“. Mnozí studenti používají na cestě k dosažení svého cíle, kterým je „dostudovat, jedno jak a s jakým výsledkem“, i lež.

Domnívám se, že pro zlepšení současného stavu je třeba:

1. Zrušit rozdělování finančních prostředků na školy všech úrovní podle počtu žáků či studentů. (Premiér té vlády, která toto zavedla, se totiž mylně domníval, že největší zájem bude o školy s nejvyššími požadavky na studenty. Zapomněl však na to, že jsme Češi, kteří jdou za svým cílem „cestou nejmenšího odporu“. Výsledkem takového rozdělování peněz na školy je, že ředitelé škol se snaží o to, aby na nich měli co nejvíce žáků či studentů a jejich neznalosti jim nevadí.)
2. Zajistit studentům půjčky na studium. (Tyto slibovali

a slibují ministři školství, financí a premiéři všech vlád. Na začátku každého semestru mi přijde sdělit několik studentů, že nebudou chodit do výuky, protože budou muset pracovat. Jednou mi jeden z nich řekl: „Musím dělat, protože rodiče mi nemohou dát ani korunu. Jsme 3 děcka a 2 studujeme na VŠ. Otec pracuje příležitostně jako zedník a maminka uklízí u nás v obchodě. Rodiče mají sotva na nájem a na jídlo.“)

3. Optimalizovat rozvrh výuky. (Opakovaně každý semestr mají být podle rozvrhu někteří studenti v jednom časovém intervalu ve výuce 2 předmětů.

Řeší to i tak, že do některého z nich nechodí vůbec

Pod výše citovaný článek pana Václava Hořejšího „Úroveň magistra je i nižší, než bývala u maturantů gymnázia“ si přidejte, prosím, i můj podpis. Pouze místo slova „gymnázia“ si napište „všech středních škol“.

Děkuji redakci časopisu e-fekt za poskytnutí možnosti vyjádřit se k úrovni znalostí studentů naší fakulty na stránkách tohoto časopisu.

Vedení fakulty by rádo podotklo, že skutečnosti diskutované v článku doc. Blažka nejsou jen problémem FEKTu jako takového, ale jsou problémem celé vzdělávací soustavy (ZŠ, SŠ, VŠ). Zejména struktura VŠ vzdělávání byla narušena boloňským procesem, přičemž došlo k rozbití fungujících pětiletých studijních programů. Vzdělávací soustava je dále negativně ovlivňována politickým zadáním, které ve snaze naplnit požadavky EU říká, že je potřeba, aby vysoké procento obyvatel mělo VŠ titul, přičemž kvalitu absolventů toto zadání nezkontroluje. Z hlediska kybernetického řízení lze říct, že příslušná kritériální funkce zohledňuje především kvantitu a kvalita výsledků takto nastaveného regulačního procesu této kritériální funkci odpovídá.

Text prof. Hořejšího zmíněný doc. Blažkem dokládá, že stejné problémy mají všechny vysoké školy v ČR. Stávající způsob, kterým jsou financovány VŠ, podle prof. Vavřína vznikl za ministra Vopěnky (1990–1992) jako krátkodobé provizorium, než vznikne nový promyšlený systém financování VŠ. V ČR bohužel chybí politická vůle se vzdělávacím systémem a jeho dlouhodobou koncepcí zabývat, „školství“ je prioritou pouze těsně před volbami, v resortu probíhá permanentní revoluce a situace popisovaná doc. Blažkem a prof. Hořejším je důsledkem tohoto stavu.

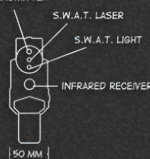
Vedení FEKT proto chce poukázat, že kritika úrovně vzdělávání prezentovaná doc. Blažkem je oprávněná a již delší dobu všeobecně známá. Nicméně týká se celého vzdělávacího systému v ČR, ne jen na FEKT. Chceme poukázat, že z hlediska našich průmyslových partnerů mají naši absolventi kvalitní znalosti i ve srovnání s jinými elektrotechnickými fakultami v ČR.

HIGHLY ACCURATE INFRARED LASER TRANSMITTER

GUN WEIGHT: 0.6 KG

Akce pro studenty FEKT!

V dopoledních hodinách do 14 h máte vstup jen za 60 Kč / osoba!

Nuda v Brně? Tak to pozor, s Lasergame v Brně se rozhodně nikdo nudit nebude. Konkrétně je řeč o Lasergame na Hybešově ulici č. p. 46. Aréna je jednou z mála, kde se hravě vleze 60 lidí, nově jsou zde také dvě šatny s kapacitou minimálně 50–60 skříněk a občerstvení s velkým výběrem alkoholických i nealkoholických nápojů, které zde pořídíte za lidové ceny. Také jako jedna z mála organizuje společenské akce, mezi něž patří například valentýnský večer pro nezadané, kterého se letos zúčastnilo 80 lidí, nebo různé jiné turnaje.

Pokud jste začali uvažovat o návštěvě, rozhodně se máte na co těšit. Jsou zde dvě arény – akční aréna (až pro 12 hráčů) a taktická aréna (až pro 14 hráčů). Akční aréna je kompletně zrekonstruovaná a vychytaná tak, aby si v ní zahrál hráč, který je zde poprvé i který sem chodí pravidelně. Celkově akční aréna umožňuje hru s vybavením, se kterým je možno hrát buď v týmech, nebo všichni proti všem. Aréna má 300 m² a je zde zařízení, které rozděluje herní vymoženosti, jako je například nesmrtnost, neviditelnost nebo kulomet – střelba v dávkách.

Taktická aréna má nejmodernější vybavení a člověk může hrát na různé herní mody a s různými herními interaktivními prvky. Aréna se sice jmenuje taktická, ale herně působí akčně, tohle je rozdíl asi oproti všem možným arénám v ČR. Aréna má okolo 380 m².

Hráč má k dispozici také dva různé druhy zbraní – blaster (brokovnice – dosah 5 m a velký rozptyl) a phaser (zbraň na dlouhé vzdálenosti s úzkým rozptylem). Na displeji zbraně hráč vidí veškeré informace nutné ke hře. Rozsáhlejší informace jsou poskytovány už před hrou. Sdělí Vám je příjemná obsluha, která patří do nemalého realizačního týmu (obsluha, stavitelé, inovátoři). Tito lidé jsou jedna velká rodina přátel zapálených do lasergame a pravidelně ji také hrají. Většina nechala studia a práce a vrhla se právě do tohoto podnikání. :-)

Podívat se můžete na www.lasergamebrno.cz nebo facebook.com/lasergamebrno.

Dívka e-fektu

Copyright Amir Hoss Mamaghani

Z tvého jména už vyplývá, že nejsi z ČR. Mohla bys našim čtenářům upřesnit, odkud pocházíš?

Pocházím z Kazachstánu. Většinu svého života jsem bydlela v jižním (plném slunka) městě Taraz. Roku 2002 toto město oslavilo 2000 let.

Jak se ti líbí v České republice? Jak dlouho tu už jsi? A proč sis vybrala zrovna ČR?

Jsem v Česku už tři a půl roku. Líbí se mi tady hodně a to říkám otevřeně a bez pochyby. Když jsem byla v posledním ročníku na střední, tak mi teta, která bydlí v Brně už delší dobu, navrhla, ať dojedu studovat sem. Jinými slovy, za to, že studuji tu, jsem vděčna

své rodině, která mě v tom podpořila. Takže jsem ani nepřemýšlela nad jinými zeměmi, Česko byla jasná volba. A hlavně proto, že tady dostanu kvalitní vzdělání.

Naučila ses od Čechů něco zajímavého?

Jak bych to správně zformulovala... Asi svobodě projevu. V čemkoli, v každodenním životě, oblečení nebo umění.

Jak se ti líbilo focení? Co říkáš na kolektiv?

Byl to bezva den! A kolektiv – to jsou hotoví profíci, opravdu ví, co dělají. A potvrdilo se mi to, že co začíná spontánně, většinou má dobrý výsledek.

Dinara Abdibekova

Máš nějaké zajímavosti, se kterými by ses podělila s čtenáři?

Mám spíš takovou podivnost... Na obou uších mám vrozený piercing, jo, vrozený!

Máš přítele, nebo přítelkyni?

Ano, mám přítele a taky studuje na FEKTu.

Našla sis tady nějaké koníčky?

Určitě a hledám je furt. Protože možnost vyzkoušet si nové věci je škoda nevyužít, že jo? Navíc když je dneska plno všemožných kurzů a kroužků. Škoda, že ty možnosti v Taraze byly v tomto plně ohraničené. Musím se pochlubit, že jsem měla příležitost a letěla jsem na padáku. Ten pocit úplné svobody a existence bez barrier se musí zažít znovu, proto to někdy určitě zopakují. Jinak ráda maluji, i když z toho vychází většinou „díla“. (smích)

Copyright Amir Hoss Mamaghani

Takže se chceš vyrovnat třeba Picassovi? Nebo máš jiný vzor?

Nedávno mi pan učitel, za kterým chodím na hodiny malování, prozradil jméno jednoho amerického umělce, který se specializuje v duchovním a psychedelickém umění – Alex Grey. Moc mne nadchla jeho tvorba a chtěla bych dosáhnout v té své něčeho podobného.

Zmínila jsi Tarazu (doufám, že dobře skloňuji), předpokládám, že je to tvé rodné město.

Narodila jsem se ve městě Šu, které se nachází nedaleko Tarazu. Po několika letech jsme se s rodinou přestěhovali do většího města, do Tarazu. Tam jsem strávila to nejzajímavější a nejveselejší dětství.

Máte u vás sněh?

Máme. A pamatuju si, že nějaký rok ho napadlo tolik, že ve školách vyhlásili mimořádné 10denní prázdniny. Okna našeho rodinného domku byla úplně zahrnutá sněhem. A v Astaně, v hlavním městě, teplota v zimě může klesat až na -58 °C.

Fotografie: Amir Hoss Mamaghani

Text: Vojta VB

ISOLINE

EURO FLOORBALL TOUR 2013

26. - 28. 4. 2013 BRNO

MSH VODOVA

PÁTEK 26. 4.

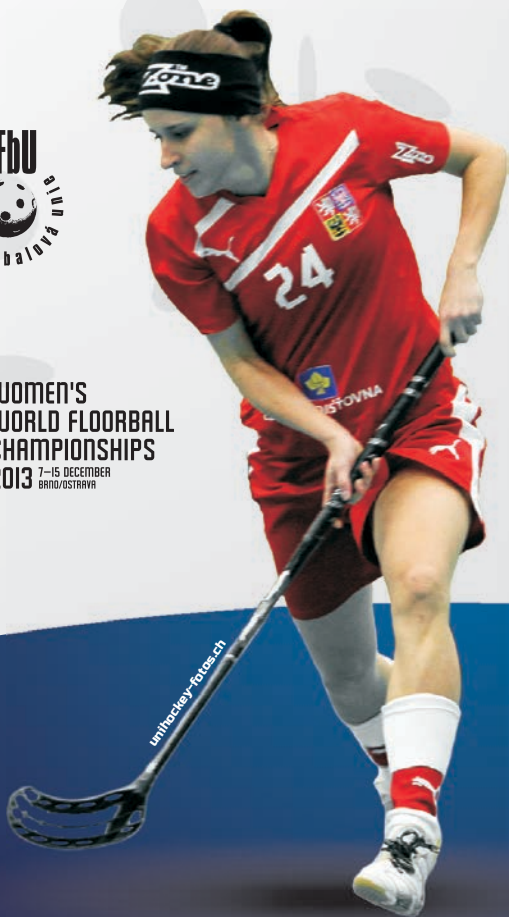
17:00 ŠVÝCARSKO - ŠVÉDSKO
20:00 ČESKO - FINSKO

SOBOTA 27. 4.

17:00 ŠVÉDSKO - FINSKO
20:00 ČESKO - ŠVÝCARSKO

NEDĚLE 28. 4.

12:00 FINSKO - ŠVÝCARSKO
15:00 ČESKO - ŠVÉDSKO

www.hockey-fotbal.cz

Více informací a předprodej vstupenek naleznete na:

www.eft2013.cz

Denní vstupné: **100 Kč**
Celý turnaj (pá-ne): **200 Kč**

WOMEN'S
WORLD FLOORBALL
CHAMPIONSHIPS
2013 7-15 DECEMBER
BRNO/OSTRAVA

